

Domnule Dr. Alfred T. Sapse,

Aș vrea să-mi încep această scrisoare prin a vă mulțumi pentru tot ce ați făcut pentru mine.

Sunt A.I. din Piatra Neamț, România și sufăr de distrofie musculară progresivă forma centurilor. Am făcut implantul cu celule stem pe 8 decembrie 2007 în Mexic. Încet, au început să apară și rezultatele. La început au fost schimbări vizibile doar de kinetoterapeutul meu, mă mișcam puțin mai ușor aveam mai multă energie, am ridicat picioarele cu câțiva cm mai mult decât o făceam înainte, erau mușchii mai relaxați și mai ușor de masat. La aproximativ două luni după implant am coborât pe scări de la etajul 4 fără mult efort sau ajutor (înainte ori coboram cu foarte multe opriri din cauza oboselii, ori dusă în brațe). Acum două săptămâni mușchii mei au început să crească, să capete forma și mărimea firească. Pentru prima oară în viața mea, am făcut febră musculară. Nu sunt progrese foarte vizibile, încă depind mult de alte persoane în realizarea activităților cotidiene dar sunt și asta este foarte important. Mulți mi-au spus că implantul cu celule stem pentru o distrofie musculară este ca “o frecție la un picior de lemn”, acum putem să le demonstrăm că ne este așa, că aceste celule nu doar au oprit din evoluție maladia de care sufăr, ci chiar au adus îmbunătățiri în situația mea fizică. Acum sper din tot sufletul ca toate acestea să nu se oprească aici și să descopăr încetul cu încetul o lume nouă de mult timp uitată, o lume în care să fiu independentă, liberă, o lume în care să îmi fac griji pentru ce voi face mâine și nu pentru faptul că nu va avea cine să mă ducă la serviciu.

Vă mulțumesc încă o dată dumneavoastră și domnului doctor Gonzales, pentru faptul că existați și faceți atât de multe pentru oamenii care nu mai credeau că undeva, cândva, cineva îi va ajuta să creadă din nou în sănătate.